

INTERVENCE 3

Anežka Hošková, Jakub Hošek, Nik Timková / SUPERIMPOSITIONS

1. 4. – 31. 5. 2015

Galerie hlavního města Prahy

Colloredo-Mansfeldský palác

Karlova ulice 189/2, Praha 1

Kurátorka výstavy: Monika Doležalová

Sourozenci Anežka a Jakub Hoškovi s Nik Timkovou ztělesňují anglickou frázi, kterou často užívají marketingová oddělení filmových studií: expect the unexpected. Žijí v neustálém pohybu, cestují – zejména Jakub s Nik – mezi rezidencemi po světových metropolích, ze svých ateliérů často pokračují na koncerty, které pod hlavičkou kolektivu A.M.180 pořádají spolu se Štěpánem Bolfem, bratrem malíře Josefa Bolfa. Často pak nevíte, jestli přijdou včas (či vůbec) na sjednanou schůzku, na výstavách však předvádějí precizní práci.

Všichni jsou výraznými hybateli místní vizuální kultury a v lokální komunitě umělců vyčnívají. O své pojetí estetiky a mix subkultur, které je zajímají, se hojně dělí s ostatními na sociálních sítích, v dílech i na hudebních akcích.

Když je potkáte na ulici, můžete si podle jejich módních kreací myslet, že máte co do činění s cosplay podle nějakého manga komiksu. Hudební eventy A.M.180 v čele s festivalem Creepy Teepee v Kutné Hoře dlouhodobě představují nové projekty a kapely, z nichž mohou za několik let vyrůst světové hvězdy. Vzpomeňme třeba na koncert Future Islands na strahovské Sedmičce před pěti lety, kde hráli pro 50 lidí. Po loňském albu Singles a vystoupení v talk show Davida Lettermana se z nich rázem stali hudebníci světového formátu, již objíždějí nekonečnou šňůru vyprodaných koncertů, včetně loňské zastávky v Praze v Lucerna Music Baru.

Jsou nefalšovanými trendsettery. Vytrvale přinášejí do dlouhodobě opožděných a líných Čech světovou kulturu v reálném čase. Je však zajímavé vysledovat, jak málo lidí to v daný okamžik zajímá a přijmou to až se zpožděním a až skrze online nebo tištěná média. Místo toho se vytvořil jistý stereotyp, jak toto trio vnímat, což dokládají televizní dramaturgové i filmaři, kteří se je pod tlakem snaží získávat do svých definic hipsterství, aniž by věděli, že se takto chovají přirozeně a ne od té doby, co do Čech dorazilo slovo hipster. Zhruba dva roky poté, co bylo venku out.

V posledních letech autoři rozšiřovali své stávající manifesto o post-internetovou estetiku. Do osvojených médií malby a kresby začali promítat mechanismy a jednoduchou obrazotvornost známou z prostředí počítačů a internetové sítě. Jak je možné sledovat v intervenci 3 Superimpositions v Colloredo-Mansfeldském paláci, kam přichystali sérii různorodých objektů prezentujících současnou fázi uměleckého vývoje každého z nich. Přitom neztrácejí nic ze své hravosti a ironie, které je odlišují od všudypřítomného zadumaného, vážného a sofistického přístupu k umění.

Superimpositions je původně název tracku a alba milánského hudebníka Lorenza Senniho, odkazuje k technice, kdy vrstvu klademe na stávající plochu. Superimpositions je použito jako výraz pro intervenci objektů překrývající původní piano nobile Colloredo-Mansfeldského paláce a pro vyjádření jejich vrstvení, související ne až tak s obsahy, jako s technikou.

Anežka Hošková je mistryně stylingů. Její sklon k sebestylizaci za předpokladu hluboké ironie a fantazie je možné sledovat od samého počátku jejího vstupu na českou uměleckou scénu.

Během studií v ateliéru Václava Stratila na brněnské FaVu vytvářela surrealisticky pojaté obrazy a kresby se zvířaty a figurálními motivy výrazných obrysů, svojí schématickostí velmi blízké komiksům, což má společné s Jakubem. Už tehdy pracovala s pochmurnými tématy, motivem smrti, symboly temnoty a magie za doprovodu lehké dávky ironie. Tehdy pro ni bylo jedním ze zásadních inspiračních zdrojů literární dílo spisovatelky Sylvie Plath, podle jejíchž básní Anežka nazývala svá díla.

Postupně do obrazů v různé formě pronikala technika akvarelu a jeho rozpitost ještě více podpořila snovou atmosféru výjevů (cyklus *They came from the stars I saw them*, 2009). Akvarel Anežku přivedl k čím dál zjevnějšímu rozvolnění rukopisu, k nové hloubce obrazu a novému způsobu zkratkovitosti. Ukazují to například plátna, která Anežka používá při svých performancích v rámci série *Analog Witch*. V Praze jsme mohli vidět dvě vystoupení, první provedla Anežka na skupinové výstavě *Vlčice noci II – Zima* v Karlin Studios, další ve Futuře na výstavě *Grafický design* (obě výstavy proběhly v roce 2014).

Pro Anežku jsou performance logickým vyústěním jejích instalací a je zajímavé, že právě zmiňované obrazy píší k performancím jakýsi scénář. Během performance Anežka působí jako nemravná bohyně, ve smyslu fantastického magického stvoření, využívající sexualitu a senzualitu pro zdůraznění věci, vlastních emocí. Performance mají dlouhý časový interval – trvají přibližně 2–3 hodiny a kladou vysoké nároky na diváka, pro něhož akce může být v závěru vlastně nudná záležitost. V případě *Analog Witch I* jí vykukovala z prostředku stolu pouze hlava s napletenými vlasy jako symbol useknuté hlavy mýtické medúzy, v kterou by se Anežka ráda proměnila. Pro své akce si Anežka navrhuje pomůcky – liturgické oděvy, svatostánky a popřípadě předměty na oltář. Pracuje se symboly různých náboženství a kultur.

Pro *Superimpositions* Anežka vytvořila majestátní dva objekty s konstrukcí dvojkříže, na něž jsou upevněny masivní symboly zlaté barvy, které na výstavě koexistují samy za sebe. Jeden nese emblém bohyně moderního náboženství wicci (navazujícího na pohanské kultury) – ornament luny, k níž z obou stran přiléhá srpek nového a starého měsíce, na druhém je kombinace ležaté osmičky (nekonečna) s patriarchálním křížem. V pátek 1. 5. u těchto objektů Anežka provede performance, doprovázet ji bude koncert King Dude.

Nik Timková se k sourozencům Hoškovým dostala v rámci umělecké spolupráce i partnerského vztahu s Jakubem (to na rovinu, aby nedošlo k případným hypotézám tímto směrem). Nik je o něco málo mladší než Anežka a Jakub a náleží ke generaci digital natives. Přirozeněji než Hoškovi skloubila virtuální svět se skutečným. V její tvorbě hraje důležitou roli zmiňovaná estetika post-internetu se zájmem o strukturu materiálu. Oslovuje ji také tělová barva make-upu, ale asi úplnou obsesi zaujímá ke kokosovému ořechu, k jeho skrytému fluidu.

Její teoretická část bakalářské práce (*Il est mort le soleil*, 2010) vycházela ze studia novogotického umění na základě knížky *New Gothic Art* kurátorky Francesky Gavin. Nik téma dále rozvinula v magisterském studiu na Sant Martin College v Londýně, kde diplomovou prací (*Forest Folklore*, 2011) na jistou dobu uzavřela své období černých „vrusků“.

V poslední době se Nik zabývá dekonstrukcí oděvu v umění. Teoretický výzkum aplikuje v kurátorském projektu #Cut Club, jehož offline verze bývá k vidění v galerii A.M.180. Souvisí s tím i intervence v Colloredu – ušitá ruka nadměrné velikosti uříznutá v oblasti zápěstí. Navazuje na práci ve Stockholmu s názvem *Existential Housekeeping #1*, kde prostřednictvím současné reality post internetu analyzuje oděv a jeho sociální a formální konstrukci. Součástí instalace byla zavěšená vyfouklá dlaň, její předobraz najdeme v práci módního návrháře Jean-Charlese de Castelbajac. Nová verze ruky, z džínoviny s batikou pozměněné barevnosti a vycpané molitanem, je pak přímo aropriacie díla *The Red Foot* (1967–1968) autorky Nicolý L.

Jakub Hošek nastoupil na AVU v roce 1998 do ateliéru Vladimíra Skrepla a Jiřího Kovandy. Dostal se tam symbolicky „náhodou“, když přišel pozdě na přijímací zkoušky do studia Vladimíra Kokolii a byl poslán

k Vladimírovi.

První léta studií mezi pedagogy příliš mnoho příznivců své tvorby nenašel. Situace se změnila s odhodláním přenést techniku kresby do malířství. Po několika neúspěšných pokusech se štětcem dospěl k tomu, že nejvěrněji charakteru kresby dosáhne pomocí šablon, které obkreslí a přesný tvar se tak přesune na plátno a vymaluje ho barvou. Tehdy pro sebe vyvinul pracovní postup, jeden ze svých specifických uměleckých rysů, ze kterých beze zbytku těží doposud.

Všechny polohy Jakubovy malby vyjadřují pojmové myšlení. A je jedno jestli malba opouští konformitu 2D rámu a usazuje se na 3D objektu. Dlouhodobě jde o systematicky koncentrovanou výpověď syntetizovanou z různých zdrojů Jakubovy minulosti – obalů desek, squatingu a punku 90. let, z newyorské malby 80. let, díla nových surrealistů, literatury, filmu. Občas do svého obrazu například zašifruje jméno některé z oblíbených umělkyně, hereček nebo porno hvězd. S obrazem pracuje na principu koláže a grafických technik, kdy přes sebe skládá vrstvy; stále se mu daří vyvarovat se ve svých dílech stereotypu.

Objekty, které umístil do paláce, jsou založené na designovém tvaru a tvoří sérii znaků (objevuje se litera I, prostorový lichoběžník, U-rampa a další), kde je kresba tentokrát až v druhé fázi a intervenuje do objektů. Forma a povrch jsou zvládnuty precizně, objekty působí elegantně. Analogii můžeme spatřovat v designu 80. let italské skupiny Memphis Group, kdy dochází k popření moderny prostředky ironie navršením základních tvarů na sebe a popřením jejich materiálu.

Lehká exprese do nich vstupuje s kresbou abstraktnější polohy doplněné slovy jako Unfinished a Applause. Objekty až nečekaně půvabně intervenují do historického prostoru. Neruší, souznějí. Přes svoje měřítko působí jako miniatura něčeho mnohem impozantnějšího a velkolepého.

Monika Doležalová

Kurátorka: Monika Doležalová

Grafické řešení: Aron Kullander-Östling

Redakce textů: Marta Nožková

Překlad: Vladimíra Šefranka

Oddělení instalace a produkce výstav, vedoucí: Diana Brabcová

Edukace: Lucie Haškovcová

Oddělení propagace: Barbora Gallová, Miroslav Koláček, Alice Lenská, Michaela Vrchotová

Partner projektu: Skupina ČEZ

Mediální partneři: Radio 1, Vice, ArtMap, Arttalk, A2, Art and Antiques, Artmix, ČRo Vltava, Literární noviny, Pražský deník

Vstupné: 60 Kč plné (dospělí) / 30 Kč snížené (studenti, senioři)

Kontakt pro novináře: Michaela Vrchotová +420 725 818 721, vrchotova@ghmp.cz

Další informace: www.ghmp.cz, www.facebook.com/GHMP.cz

DOPROVODNÝ PROGRAM:

Speciální program: 1. 5. live set KING DUDE + křest katalogu (rsvp)

Autorská prohlídka výstavy: čt 14. 5. v 16:30

Víkendové výtvarné workshopy :

so 16. 5. 13.00–18.00 – Čtvrtý rozměr v 3D objektech

V rámci výtvarných reakcí na výstavu se budeme přímo inspirovat prezentovanými artefakty – objekty. Budeme k nim vytvářet například nejrůznější formální i obsahové parafráze a zároveň se pokusíme k nim vymýšlet i fiktivní názvy – na základě toho, co nám budou evokovat. Prostřednictvím vlastní tvorby menších 3D objektů (modelů) i kreseb a maleb se pokusíme vystihnout typický rukopis a styl autorů i jejich přesahy k dalším oblastem umění (konfrontace s hudbou, práce s písmeny a texty...).

Interaktivní prohlídky výstavy pro všechny typy škol i další věkové a zájmové skupiny s možností následné výtvarné reakce ve formě vlastní tvorby. Akce přizpůsobujeme časově, tematicky i úrovní náročnosti konkrétním požadavkům každé školy.

Rezervace nutná

Cena: děti do 10 let, studenti uměleckých škol, pedagogové 5 Kč; nad 10 let 20 Kč

Kontakty: Lucie Haškovcová, lucie.haskovcova@ghmp.cz, 606 612 987, 608 216 418